

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Suslari Serghei Xxxxx, născut la xxxxx, originar din or. Xxxxx, domiciliat s. Xxxxx r-nul Xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 28.08.2017 – până la 18.10.2017

instanța de apel:

de la 30.10.2017 – până la 08.12.2017

instanța de recurs ordinar:

de la 12.10.2018 – până la 19.12.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi sediul central din 18 octombrie 2017, Suslari Serghei Xxxxx, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui Suslari Serghei, a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Solicitarea procurorului privind încasarea de la Suslari Serghei în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 320 lei, a fost respinsă.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Suslari Serghei, la 22.05.2017, în jurul orei 01.15, fiind în stare de ebrietate, aflându-se la domiciliu său din s. Xxxxx, r-ul Xxxxx, urmărind scopul intimidării victimei și aplicării violenței fizice în privința surorii sale Suslari Liudmila și întru demonstrarea supremației sale fizice, adresându-se cu cuvinte necenzurate în adresa acesteia, a maltrat-o aplicându-i multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i prin acțiunile sale intenționate vătămări corporale, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 95/D din 07.07.2017 se califică ca vătămare corporală ușoară.

Pe baza stării de fapt expusă mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Suslari Serghei, a fost calificată *de drept* în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a)

Cod penal – violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, soldată cu vătămare ușoară a integrității corporale.

3. Sentința a fost atacată cu apel, la data de 25 octombrie 2017, de către procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Suslari Serghei să-i fie stabilită în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu încasarea de la acesta în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 320 lei, suportate pentru efectuarea expertizei judiciare.

În motivarea apelului a invocat că:

- instanța de judecată corect a calificat acțiunile infracționale ale inculpatului și a calificat juridic faptele acestuia, însă pedeapsa stabilită ultimului este prea blândă și neproportională cu pericolul social a acțiunilor criminale comise;

- prima instanță neîntemeiat a respins solicitarea procurorului de a încasa în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 320 lei, deoarece inculpatul nu este o persoană vulnerabilă și nu va fi influențată substanțial situația materială a acestuia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2017, a fost admis apelul declarat, casată sentința în partea numirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Suslari Serghei în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală, i-a fost numită pedeapsă cu închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni.

Conform art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare lui Suslari Serghei, pe o perioadă de probațiune de 5 ani, obligându-l să nu-și schimbe locul domiciliului, fără permisiunea organului competent și să participe la programe probaționale, fiind supus monitorizării electronice.

În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată lui, împrejurări ce au fost constatate din totalitatea de probe acumulate și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a menționat că, prima instanță la numirea felului și măsurii de pedeapsă a ținut cont de unele circumstanțe reale și personale, cum ar fi: caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, fiind săvârșită intenționat, conform prevederilor art. 16 al Codul penal se referă la infracțiuni mai puțin grave, de personalitatea infractorului. Totodată, prima instanță a stabilit ca circumstanțe atenuante: recunoașterea de către inculpat a vinei, căința sinceră și solicitarea examinării cauzei în baza probelor acumulate în faza urmăririi penale, conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, însă nu a reținut în privința inculpatului circumstanța agravantă, săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de

ebrietate, provocată de consumarea alcoolului.

Prin urmare, instanța de apel, la stabilirea măsurii de pedeapsă a luat în considerație caracterul, gradul pericolului social și prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpatului, recunoașterea vinei și căința sinceră, lipsa antecedentelor penale, lipsa pretențiilor materiale și morale din partea părții vătămate, din care considerente a conchis că inculpatul Suslari Serghei trebuie să poarte răspundere penală pentru faptele săvârșite în condițiile sus indicate, iar corijarea și reeducarea lui este posibilă, cu aplicarea pedepsei, ținând cont de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală. Astfel, învederând că inculpatul și-a recunoscut vina, solicitând examinarea cauzei în baza probelor acumulate în faza urmăririi penale, instanța de apel a considerat că aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, cu aplicarea art. 90 Cod penal, suspendându-i condiționat executarea pedepsei închisorii pe o perioadă de probațiune de 5 ani și nu de 3 ani, precum a dispus prima instanță, va duce la restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Având în vedere cele expuse mai sus, instanța de apel a considerat apelul procurorului parțial întemeiat.

În altă ordine de idei, instanța de apel a apreciat ca nefondate argumentele procurorului, precum că corectarea și reeducare inculpatului este imposibilă fără izolarea lui reală de libertate, deoarece prin comportamentul ultimului de după comiterea infracțiunii și anume: recunoașterea vinei, conlucrarea cu organul de urmărire penală și solicitarea de a examina cauza dată în baza probelor de la urmărirea penală, acesta a demonstrat că s-a pornit pe calea corectării, nefiind necesară izolarea lui reală de libertate.

În partea ce se referă la solicitarea procurorului de a încasa în beneficiul statului din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, suportate pentru efectuarea expertizei medico-legale în sumă de 320 lei, instanța de apel și-a întemeiat concluzii în acest sens în baza art. 227 alin. (1), (3) și art. 229 alin. (1)-(3) Cod de procedură penală. Din normele menționate mai sus se reține că, statul nu este obligat să suporte cheltuielile, ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

Astfel, ținând cont și de prevederile art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel a notat că, cheltuielile judiciare sunt suportate de către stat și nu de către inculpat, din care motiv a fost respinsă solicitarea procurorului despre încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare, pentru efectuarea expertizei medico-legale, în prezenta speță.

6. Decizia instanței de apel, este atacată la 16 februarie 2018 cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar invocă:

- instanța de apel a ignorat prevederile art. 61 Cod penal și adoptând o decizie de condamnare la pedeapsă cu închisoare și cu suspendare condiționată, pentru comiterea unei infracțiuni cu un grad prejudiciabil sporit, fiind periclitată ordinea de drept, nu a fost atins scopul principal și anume prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către inculpat, precum și de către alte persoane, restabilirea echității sociale;

- dispoziția art. 90 Cod penal, obligă instanța de judecată să indice expres în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, fapt ce nu s-a făcut la caz, limitându-se doar la enumerarea circumstanțelor care le consideră atenuante;

- instanța de apel a ignorat prevederile art. 75 Cod penal, iar circumstanțele comiterii infracțiunii și comportamentul inculpatului denotă că cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este pedeapsa cu închisoare, concluzie ce derivă din gravitatea faptei comise și de pericolul social al acesteia;

- concluziile instanțelor de fond la capitolul individualizării pedepsei stabilite inculpatului sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat, neconfome scopului legii penale, principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale;

- instanțele de fond în cadrul examinării cauzei și adoptării hotărârilor nu au luat în considerație faptul, că statul a suportat cheltuieli pentru efectuare expertizei la caz, în sumă de 320 lei, sumă ce urma a fi încasată de la inculpat, în conformitate cu prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală, iar instanța contrar dispozițiilor art. 385 alin. (1) pct. 14), art. 397 pct. 5) Cod de procedură penală, nu a dispus acest fapt;

- legislatorul a expus suficient de clar în art. 229 Cod de procedură penală, obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat.

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427.

În prezenta speță, reieșind din recursul declarat se atestă, că autorul acestuia îl întemeiază în baza pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Totodată, Colegiul penal constată din recursul declarat, că recurentul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor

săvârșite, invocând dezacordul cu hotărârea instanței de apel prin care i-a stabilit o pedeapsă prea blândă inculpatului, aplicând acestuia neargumentat suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare, conform art. 90 Cod penal, precum și neîncașarea nejustificată din contul ultimului a cheltielilor judiciare.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului, nu și-a găsit confirmarea temeiul pentru recurs invocat, în prezenta speță, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu a admis careva erori, stabilind justificat, în privința acestuia, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, conform art. 90 Cod penal.

Opozant celor invocate de recurent, precum că a fost efectuată o individualizare injustă a pedepsei în privința inculpatului Suslari Serghei, aplicându-i dispozițiile art. 90 Cod penal, instanța de recurs relevă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Prin urmare, instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii penale. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la

aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Sanțiunea art. 201 alin. (1) lit. a) Cod penal, în baza căruia inculpatul Suslari Serghei, a fost condamnat, prevede pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de pînă la 3 ani. Această infracțiune, clasificându-se ca una mai puțin gravă, potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal.

Conform alin. (1) art. 90 Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune, sau după caz termenul de probă,* iar aceste prevederi potrivit dispoziției alin. (4) al aceleiași norme nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase sau deosebit de periculoase.

Revenind la prezenta speță, Colegiul atestă că, inculpatul Suslari Serghei, a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, la 1an 6 luni închisoare.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutare pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

În cauza suspusă judecării, instanța de apel a conchis că, inculpatului Suslari Serghei, urmează a-i fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal și a-i suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoare, menționată mai sus, pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii, circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunii prevăzute în alin. (1) și alin. (4) art. 90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că este stabilită o pedeapsă cu închisoare pentru o infracțiune săvârșită din intenție ce nu depășește 5 ani, și nu este una ce se atribuie la infracțiuni deosebit de grave sau excepțional de grave, precum nu este prezentă și nici recidiva periculoasă sau deosebit de periculoasă.

La circumstanțele cauzei, Colegiul penal menționează că, instanța de apel a reținut ca circumstanță agravantă săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate de către inculpat, circumstanță de care nu a ținut cont prima instanță la individualizarea pedepsei, fapt ce a generat intervenirea întemeiată la acest capitol a instanței de a

doua jurisdicție, stabilindu-i ultimului un termen de pedeapsă cu închisoare mai mare, precum și o perioadă de probațiune mai îndelungată, decât a fost fixat inițial de către prima instanță. De asemenea, instanța de apel a ținut cont de faptul că, lipsesc la caz pretenții materiale și morale din partea părții vătămate, inculpatul Suslari Serghei, a recunoscut vina și s-a căit sincer, împrejurări ce au atras incidența aplicării prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, fiindu-i redusă pedeapsa principală cu o treime.

Cât privește persoana celui vinovat, din materialele cauzei se atestă că inculpatul, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, iar antecedentele penale sunt stinse.

O altă condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, este aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri.

Reieșind din conținutul hotărârii contestate, Colegiul penal consideră că, instanța de apel întemeiată a concluzionat despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, învederând lipsa antecedentelor penale, subsidiar ținând cont și de comportamentul inculpatului după săvârșirea infracțiunii, adică a colaborat din start cu organul de urmărire penală, recunoscându-și vina și căindu-se sincer de cele comise, fapt confirmat și de către partea vătămată Suslari Liudmila, care a declarat în ședință de judecată că ultimul și-a cerut scuze de la ea și nu are careva pretenții față de acesta. Toate împrejurările menționate au permis instanței de apel de a da dovadă de clemență față de inculpat, evitându-se, astfel, neajunsurile pe care le poate atrage contactul cu mediul din penitenciar, stabilindu-i în cele din urmă o perioadă de probațiune maximală prevăzută de lege, pentru ca vinovatul să-și facă concluziile respective și să fie atins scopul legii penale.

Având în vedere toate circumstanțele cauzei în cumul, ținând cont de principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră că, nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpatul Suslari Serghei, iar instanța de apel just a conchis de a menține aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune, maximal prevăzută de lege, deoarece careva interdicții la aplicarea acestei norme nu se atestă, în cauza deferită judecării.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la individualizarea pedepsei și îndeosebi a modalității de executare a acesteia, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și resocializare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, sunt nejustificate alegațiile recurentului privind efectuarea contrară prevederilor legale de către instanța de apel a unei individualizări a pedepsei în privința lui Suslari Serghei.

La fel, Colegiul consideră nefondate criticile procurorului privind respingerea cerinței de încasare din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 320 lei, suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară în cauza dată și care urmează a fi respinse, deoarece acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, cheltuieli ce au fost trecute în contul statului.

Colegiul menționează că, normele procedural penale, în vigoare la momentul efectuării expertizei, nu prevedeau expres achitarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei obligatorii, cheltuieli ce se făceau din contul statului.

Așadar, se reține că efectuarea expertizelor la caz, sunt acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării, fiind achitate din bugetul statutului în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

În cele din urmă, sunt apreciate ca fiind corecte concluziile instanțelor de fond referitoare la respingerea solicitării înaintate de către acuzatorul de stat privind încasarea de la inculpat a sumei de bani menționată mai sus, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate.

Generalizând cele menționate, Colegiul penal conchide, că în cauza dată nu și-a găsit confirmarea temeiul de recurs la care face referire recurentul și nu sânt motive de a interveni în soluția adoptată de către instanța de apel, deoarece pedeapsa aplicată inculpatului Suslari Sergei, a fost individualizată potrivit legii, iar cheltuielile judiciare solicitate de a fi încasate din contul ultimului nu îi sunt imputabile, potrivit prevederilor legale în vigoare la acel moment.

În baza celor menționate mai sus, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Suslari Serghei Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 ianuarie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma